

23 AUG.
1960

„Ingen grunn til overraskelse over Lausanne-konferansen”

Det eneste som man burde overraske seg over ved den store ekumeniske ungdomskonferanse i Lausanne er den norske overraskelse over den politiske og kirkelige radikalisme som preget den, skrives det redaksjonelt i «Luthersk Kirketidende».

I følge avisreferatene bestod det i sjokkerende for nordmennene for det første i at hele tre foredragsholdere talte til forsamlingen ut fra «en radikal politisk anskuelse som de anså for å være kristelig nødvendig eller forsvarlig». Det britiske parlamentsmedlem Tom Driberg — for å nevne ett eksempel — «forsøkte å gi en kristen motivering for sameksistens ved å bagatelisere den moralske og politiske forskjell mellom de kommunistiske regimer og de vestlige demokratier».

Videre har det etter referatene å dømme virket sterkt nedslående på den norske delegasjon at det ikke lyktes for den å få sitt syn på disse spørsmål med i de endelige konklusjoner som ble utarbeidet av ledelsen på basis av gruppe- og plenumsdiskusjonene.

Det var i det hele tydelig at «den politiske ensidighet nok vant et visst gehør hos majoriteten av forsamlingen». Den norske delegasjon var overrasket og sjokkert.

Men dette var ikke alt. En nederlandsk professor fremholdt i sitt foredrag en kirkelig radikalisme som også falt de norske de-

legater tungt for brystet. «Er dere villige til å blåse i lojaliteten mot deres egen kirke og konfesjon, for enhetens skyld, f. eks. i spørsmålet om nattverdfelleskap?» «Jeg ber dere om å gjøre det — vær modige og opprørske», sa professoren.

Nu har det jo fra flere hold vært sagt at i den ekumeniske bevegelse er slike synsmåter som de her nevnte, svært almindelige. Gang på gang har dette vært sagt også her i landet. Men da har de ledende herrer, som nu ble så sjokkert i Lausanne, alltid rykket ut og sagt at vi fortegnet situasjonen. De har sagt at det syn vi advarte imot, slett ikke var representativt for den ekumeniske bevegelse.

Nu kan de ha grunn til å stille seg selv noen spørsmål: Hva kan det komme av at forsamlin-

Og det dypere mysterium i mysteriet: Det land som ikke er noe sted, det er det sanne hjem.

Yu Ching.

gen fikk høre så rikelig av akkurat slike toner? Er det en ren tilfeldighet? Hvis tanker som de her nevnte aldeles ikke er representative for den sanne ekumenikk innen Kirkenes Verdensråd, hvorfor kom de da så sterkt og ofte til uttrykk i Lausanne, spør lederartikkelen.

28-01-1969

ku
so
N
sa
et
fo
flu
ka